

РЕШЕНИЕ

№ 5212

гр. София, 02.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 12.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3760** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.46, ал.1 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на А. Д., гражданин на И. срещу Заповед № 5364з-1024/29.03.2023г., издадена от Директора на Дирекция „Миграция“ при МВР, с която му е наложена ПАМ по чл.41, т.4 от ЗЧРБ „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Твърди се, че нито по време на производството по издаване на административния акт, нито след това е дадена възможност на жалбоподателя да изясни всички факти и обстоятелства от значение за личното му положение, поради което е нарушен чл.34, ал.3 и чл.35 от АПК. Липсва и преценка дали спрямо адресата на акта Ислямска република И. се явява сигурна страна, с оглед спазване на принципа за забрана за връщане и/или дали съществува трета сигурна държава, където да се осъществи връщането. Такава преценка е дължима при спазване на нормата на чл.44а, ал.5 ЗЧРБ, независимо, че правното основание за издаване на заповедта е влязло в сила решение за отказ по молба за международна закрила, в рамките на което производство вече е преценяван принципа за забрана за връщане в страната по произход.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. И., който пледира за

отмяна на оспорения акт. Жалбоподателят също иска отмяна на акта, като заявява, че в родината му го грози смъртна опасност, тъй като наказателното му дело отново е възобновено

Ответникът, директорът на дирекция „Миграция“ при МВР, чрез юрк. Ч. изразява становище за неоснователност на жалбата и излага подробни доводи за законосъобразност на оспорената заповед. Счита, че е спазена разпоредбата на чл.44, ал.5 от ЗЧРБ при издаване на заповедта за ПАМ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Оспорената заповед е издадена след като с влязло в сила Решение №13259/23.08.2022г. на Председателя на ДАБ – МС е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Д., гражданин на И. и предвид мотивите на началника на отдел „Противодействие на незаконната миграция“, изложени в негово Предложение от 29.03.23г., приложено по делото. На 29.03.2023г. е бил извършен трансфер от Република А. към България на основание чл.8, ал.1 от Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи действия по административното сътрудничество при прилагането на Регламент Д. и регламент Евродак по искане на австрийските власти за обратно приемане на А. Д.. Чужденецът е подал молба за международна закрила в РБългария на 23.12.2020г., като с решение от 23.08.22г. на Председателя на ДАБ – МС му е отказано предоставяне на статут, решението не е обжалвал и същото е влязло в сила, поради което спрямо него и във връзка с чл.17, т.3 от Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи действия по прилагането на Регламент Д. и Регламент Евродак, след трансфера, чужденецът е бил предаден от органите на ГД „Гранична полиция“ на органите Дирекция „Миграция“ - МВР за извеждане от РБългария.

При тази фактическа обстановка е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № 5364з-1024/29.03.2023г., с която на основание чл.44, ал.1 и чл.41, ал.4 от ЗЧРБ е наложена принудителна административна мярка „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ спрямо чужденеца А. Д., като е допуснато и предварителното ѝ изпълнение на основание чл.60, ал.1 от АПК.

В съдебното заседание, проведено на 12.06.23г., адв. И. е представил заведена на 02.06.23г. чрез Дирекция „Миграция“ - МВР до Председателя на ДАБ молба от жалбоподателя за повторна регистрация, като лице търсещо международна закрила.

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като депозирана в законовия 14-дневен срок от връчване на индивидуалния административния акт. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат е неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорването му. Жалбата е насочена срещу акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

По същество жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл.44, ал.1 ЗЧРБ - Директор на дирекция "Миграция".

Актът е издаден в предписаната от закона форма и е мотивиран от фактическа и правна страна, вкл. с мотивите в Предложение рег.№ 5364p-7637/29.03.23г. на началника на отдел „Противодействие на незаконната миграция“. В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено да са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил заповед в противния смисъл. Чужденецът адекватно е организиран за защитата си, поради което е спазено изискването по чл.12, т.1 от Директива 2008/115/ЕО за предоставяне на информация относно съществуващите правни средства за защита. Заповедта е връчена на език, който лицето владее, за което лично е положило подпис (л.8). Оспореният административен акт е издаден при напълно изяснена фактическа обстановка. На жалбоподателя в хода на съдебното производство, чрез неговия процесуален представител е предоставена възможност да се запознае с преписката, да отправи възражения, да сочи факти и обстоятелства, да предоставя доказателства, като единствено е приложена молба за повторна регистрация в ДАБ като лице търсещо закрила, подадена десет дни преди съдебното заседание.

При тези доказателства, съдът намира издадената заповед за материално законосъобразна. Издадена е на основание чл.41, т.4 ЗЧРБ, според която ПАМ "връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна" се налага, когато по отношение на чужденеца има влязло в сила решение за отказ, прекратяване или отнемане на международна закрила или убежище; връщане се налага след писмено потвърждение от Държавната агенция за бежанците и в случай че производството по Закона за убежището и бежанците е прекратено с влязло в сила решение и чужденецът не е поискал разглеждането на молбата му да бъде довършено. В случая в хода на административното производство е установено, че А. Д. е подал молба за международна закрила в РБългария още на 23.12.2020г. и е бил регистриран в ДАБ, РПЦ - Х., като с решение №13259/23.08.2022г. председателят на ДАБ е отказал да му предостави статут. Същото решение не е било обжалвано и е влязло в законна сила. При това положение е налице изцяло хипотезата по чл.41, т.4 ЗЧРБ: по отношение на чужденеца има влязло в сила решение за отказ на международна закрила или убежище.

Видно е, че след първия отказ чужденецът повторно е преминал държавната граница не през определените за това места и използва страната за транзитен пункт, като целта му е З. Европа, а не търсене на международна закрила в България. Този факт създава основателни опасения, че отново ще се опита да премине нелегално границата и ще възпрепятства изпълнението на принудителната мярка, което засяга в значителна степен държавния интерес и сигурността на страната и е свързано със осигуряване на обществен ред и спазване на законността. Подадената втора молба за регистрация в ДАБ като търсещ международна закрила, според съда е единствено с цел да бъде възпрепятствано изпълнението на наложената ПАМ. Изказаните от жалбоподателя в съдебното заседание опасения да се завърне в страната си, тъй като е получил информация, че наказателното му дело в И. е възобновено не представлява релевантно за предоставяне на закрила по ЗУБ обстоятелство. Съгласно чл.44а, ал.5 от ЗЧРБ чужденец, на когото е наложена принудителна административна мярка връщане, не се връща в държава, в която животът и свободата му са застрашени и той е изложен на опасност от преследване, изтезание или нечовешко или унижително отношение. Тази преценка обаче вече е направена от административния орган в производството по ЗУБ

по издаване на Решение №13259/23.08.2022г., с което му е отказан статут. Според константната практиката на Съда на Европейския съюз, след като веднъж бъде установено, че лицето е незаконно пребиваващо, компетентните национални органи трябва, по силата на чл.6, § 1 от Директива 2008/115, при съобразяване с предвидените в чл.6, § 2-5 от нея изключения, да приемат решение за връщане - Решение от 28 април 2011 г. по дело El Dridi, C-61/11 PPU, т. 35; Решение от 6 декември 2011 г. по дело Achughbabian, C-329/11, т. 31; Решение от 5 ноември 2014 г. по дело Mukarubega, C-166/13, т.57. Следователно взетото решение за налагането на процесната ПАМ по отношение на жалбоподателя е съобразено и с предвижданията на общностното право, като не се установяват изключенията по чл.6, § 2-5 и основания за прилагане на забраната по чл. 5 от Директива 2008/115.

Ето защо се налага изводът, че издадената заповед е законосъобразна, а жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и с оглед своевременно отправеното искане от страна на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено. В тази връзка жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр.с чл.24 от Наредбата за заплащане на правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл.46, ал.1 и следващите от ЗЧРБ и чл.143 от АПК, Административен съд-София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д., гражданин на И. срещу Заповед № 5364з-1024/29.03.2023г., издадена от Директора на Дирекция „Миграция“ при МВР, с която му е наложена ПАМ по чл.41, т.4 от ЗЧРБ „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

ОСЪЖДА А. Д., [дата на раждане] гражданин на И., да заплати на Дирекция "Миграция" - Министерство на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: